

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2011. évi október hó 7. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az adócsalás büntette és más bűncselekmények miatt **a vádlott** ellen indult büntetőügyben a Somogy Megyei Bíróság B.701/2010/41. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

- a Somogy Megyei Bíróság Katonai Tanácsa KB.II.13/2011/8. számú ítéletének a Btk.271.§ (1) bekezdésében meghatározott garázdaság vétsége és a Btk.170.§ (1) bekezdésében meghatározott testi sértés vétsége miatt próbára bocsátást kimondó rendelkezését hatályon kívül helyezi és a próbára bocsátást megszünteti;
- a vádlottnak a tényállás II. pontjában leírt cselekményeit 1 rb. a Btk.310.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő adócsalás büntettének, valamint 1 rb. a Btk.310.§ (1) bekezdésben meghatározott és a (2) bekezdés szerint minősülő adócsalás büntettének;
míg a tényállás III. pontjában leírt cselekményeit 1 rb. a Btk.310.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés szerint minősülő adócsalás büntettének, valamint 1 rb. a Btk.310.§ (1) bekezdésben meghatározott adócsalás vétségének minősíti;
- a vádlott főbüntetését 4 (négy) év börtönre súlyosbítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a vádlottat, hogy fizessen meg az államnak a másodfokú eljárásban felmerült 15.000 (tizenötezer) forint bünygyi költséget.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére, a vádtól eltérő minősítés, a büntetés súlyosbítása, valamint vagyonekbevonás alkalmazása érdekében, a vádlott és védője felmentés végett jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és a nyilvános ülésen jelen levő képviselője útján is az ügyészi fellebbezést fenntartotta; a tényállás II. és III. pontjában írt cselekmények vonatkozásában a folytatólagosság megállapításának mellőzését és vádpontonként 2-2 rendbeli adócsalás büntetnének megállapítását, a büntetés súlyosbítását és 80.731.453 forint vagyonekbevonás alkalmazását indítványozta.

A védő is fenntartotta felmentést célzó jogorvoslati kérelmét.

A másodfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése értelmében a megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az iratok tartalma alapján - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdésének a) pontjára - az alábbiak szerint egészítette ki:

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Somogy Megyei Adóigazgatóságának Általános Forgalmi Adó Ellenőrzési Osztálya 2008. évi II. negyedévre, 2007. évi I., továbbá 2008. évi I. és III. negyedévekre vonatkozóan általános forgalmi adó tekintetében a bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést végzett. Ennek eredményeként a 2011. évi április hó 14. napján kelt két határozatával a vádlott által képviselt **bt1.** adózót összesen 73.710.000 forint adóhiány, 36.558.000 forint adóbírság és 22.157.000 forint késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte.
(*Elsőfokú bírósági iratok között 36-38. sorszám alatt.*)

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatóságának Hatósági Főosztálya 2011. szeptember 6-án a fenti két határozatot helybenhagyta.
(*Másodfokú bírósági iratok között 9. sorszám alatt.*)

Az ekként kiegészített tényállás most már mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az a vádlott védekezésével szemben álló részében is a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok maradéktalan betartásával a szükséges részletességgel folytatta le. A feltárt bizonyítékokat megvizsgálta, azokat körültekintő módon, a logika szabályainak megfelelően értékelte, és színvonalasan adott számot ténymegállapításairól, köztük a vádlotti védekezés elvetésének okairól. Megalapozott érveléssel fejtette ki a védelem bizonyítási indítványának elutasításával kapcsolatos indokait is.

A vádlott terhére megállapított adócsalások büntetőjogi értékelése körében annak volt meghatározó jelentősége, hogy az elsőfokú ítéletben megjelölt számlákon szereplő gazdasági társaságok, valamint a vádlott által képviselt gazdasági társaság között tényleges gazdasági esemény nem volt, áru- és pénzmozgás nem történt. A vádlott által az adóhatóság részére továbbított számlák, okiratok mind formai, mind tartalmi szempontból valótlanok, tehát hamisak voltak, mellyel a vádlottnak is tisztában kellett lennie. Ennek ellenére a hamis okiratokat könyvelőjének átadta, és az adóbevallás erre vonatkozó részét aláírásával ellátta. Amint arra az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában helyesen utalt, a fenti tényeket a vádlott egyes vallomásaiban maga is elismerte.

A védelem érvelésére figyelemmel hangsúlyozni szükséges, hogy a cselekmény elkövetéséhez esetleg más személy segítségnyújtása, az abban való közreműködése a vádlott büntetőjogi felelősségét nem érintette. Ennek vizsgálata vádemelés hiányában a bizonyítási eljárás tárgyát sem képezhette. Helyesen járt el ezért az elsőfokú bíróság, amikor az erre irányuló bizonyítási indítványokat elutasította. Ez volt az alapvető oka a másodfokú bíróság előtt is a védői bizonyítási indítvány elutasításának.

Nem értett egyet a másodfokú bíróság azzal a védői állásponttal, mely szerint az adóhatóságot a vádlotti cselekvéssel összefüggésben tényleges kár nem érte. A kár hiányát a védő a vádlott által képviselt gazdasági társaság és az ismeretlenül maradt eladók közötti árumozgás tényével látta igazoltnak.

Ez a felfogás az alábbiak miatt téves:

A vádlott olyan általános forgalmi adót írt jóvá adóbevallásaiban, amit az áru megvásárlásakor nem fizetett ki. Abban sem bízhatott, hogy azok a gazdasági társaságok, akiknek nevében a fiktív számlákat felhasználta, áfa-bevallási és befizetési kötelezettségüknek eleget fognak tenni. Miután az árukészletet megvásárló vevő érvényesítette a vádlottnak kifizetett általános forgalmi adót, így ennek összege az adóhatóságnál kárként jelentkezett.

A vádlott büntetőjogi felelősségét nem befolyásolta az a körülmény, hogy ismeretlen személytől ismeretlen időpontban és ismeretlen mennyiségben ténylegesen vásárolt terményt, amelyet tovább értékesített.

A nyomozás során beszerzett **szakértő¹** könyvszakértő véleménye, továbbá az adóhatóság vizsgálata alapján egyértelműen megállapítható volt, hogy a vádlott által felhasznált számlákat kiállító cégek nem végeztek gazdasági tevékenységet, azok felszámolás alatt álltak vagy már meg is szűntek, adott időszakban adóbevallást nem tettek, így nem voltak jogosultak számlakibocsátásra sem. Ezek a cégek tehát nem fizettek általános forgalmi adót, aminek előzetes felszámítására a vádlott jogosult lett volna. A vádlott által irányított cég így az általa befizetendő

általános forgalmi adót az említett fiktív számlákon szereplő áfa összegével csökkentette.

A fentiek szerint kiegészített tényállás a Be.352.§ (2) bekezdése alapján irányadó volt a fellebbezési eljárásban is.

E tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére.

A gazdasági bűncselekmények vonatkozásában a felmentést célzó fellebbezések tehát nem voltak megalapozottak.

Az elsőfokú bíróság ítélete kiegészítésre szorult, mivel a vádlottal szemben a Somogy Megyei Bíróság Katonai Tanácsának KB.II.13/2011/8. számú ítéletével összefüggő próbára bocsátást alkalmazó rendelkezését hatályon kívül kellett helyezni, illetve a próbára bocsátást meg kellett szüntetni. A vádlottat ugyanis az említett bíróság a 2011. évi augusztus hó 26. napján jogerős ítéletével mondta ki bűnösnek a Btk.271.§ (1) bekezdésében meghatározott garázdaság vétségében, valamint a Btk.170.§ (1) bekezdésében meghatározott testi sértés vétségében, és ezért őt 2 évre próbára bocsátotta. A próbaidő 2013. augusztus 25-én járt volna le.

Az ezzel kapcsolatosan megállapított tényállás a következő:

I.rendű vádlott és vádlott-társa (szerződéses főtörzsőrmester) 2010. december 31-én az esti óráktóln, ai úton található Piroska Presszóban zártkörű rendezvény keretében szórakozott. E közben a vádlott-társ kisebb, míg I.rendű vádlott nagyobb mennyiségű szeszes italt fogyasztott, melytől előbbi személy enyhén, utóbbi személy erősen ittas állapotba került. A vádlottak 2011. január 1-jén 0 órát követően a Piroska Presszóban egymással szóváltásba keveredtek, melynek során a vádlott-társ jobb kézzel mellrészénél hátralökte I.rendű vádlottat, aki ettől hanyatt a földre esett. Ezt követően vádlott-társ hátat fordított I.rendű vádlottnak és a kiszolgáló pult felé indult, azonban I.r.vádlott őt hátulról egy kárpitozott fa székkal fejének bal oldalán megütötte. Az ütést követően a vádlott-társ szembe fordult I.rendű vádlottal és őt jobb kézzel, ököllel legalább három alkalommal, középest meghaladó erővel arcának bal oldalán és az orrgyök környékén megütötte, melynek következtében ő ismét a földre került. A vádlottak közötti további tettlegességet a jelen levő személyek akadályozták meg.

A vádlott-társ az őt ért bántalmazás következtében a hajas fejbőr bal oldalán a fali halánték régióban kb. 4 cm hosszú, ívelt, a bőr alatti szövetekig terjedő sebzést, valamint a jobb kéz V. ujjvégpercén, a körömágy területén 2 mm-es felszínes sebzést szenvedett. Sérüléseinek együttes gyógytartama 6 nap, maradandó fogyatékoság vagy súlyos egészségromlás nem várható.

I.rendű vádlott a tettegesség következtében a bal oldali csontos szemgödör külső falának darabos jellegű törését, a bal oldali arcból elülső falának roppanásos, darabos törését, a bal oldali arcból külső oldalfalán többszörös darabos törést, valamint az orrcsont többszörös törését szenvedte el egyéb repesztett sebzés mellett. Sérüléseinek tényleges gyógytartama kb. 6 hét volt.

A vádlott-társ könnyű testi sértés vétsége miatt magánindítványt terjesztett elő I.rendű vádlottal szemben.

A Btk.73.§ (2) bekezdésének II. fordulata alapján a próbára bocsátást meg kell szüntetni, ha a próbára bocsátottat a próbaidő előtt elkövetett bűncselekmény miatt a próbaidő alatt elítélik. A vádlottal szemben jelenlegi ügyében a próbaidő előtt elkövetett bűncselekményei miatt elítélés történt. A Be.330.§ (4) bekezdésében írt eljárási rendelkezés értelmében ilyen esetben a próbára bocsátást kimondó rendelkezést hatályon kívül kell helyezni.

A próbára bocsátás hatályon kívül helyezése és megszüntetése folytán a vádlott büntetőjogi felelősségét a másodfokú eljárásban a hatályon kívül helyezett ítélettel érintett garázdaság vétsége (Btk.270.§ (1) bekezdés), valamint a könnyű testi sértés vétsége (Btk.170.§ (1) bekezdés) miatt is meg kellett állapítani.

Az adócsalás bűncselekménye vonatkozásában a másodfokú bíróság egyetértett a Somogy Megyei Főügyészség, illetve a Pécsi Fellebbviteli Főügyészség jogi álláspontjával, amely összhangban állt az e körben kialakult ítélkezési gyakorlattal. A következetes bírói gyakorlat szerint adónemenként, továbbá adó megállapítási időszakonként külön rendbeli bűncselekmény megállapításának van helye. Az ugyanazon adónemre több adó megállapítási időszakon keresztül megvalósított elkövetési magatartások a folytatólágosság általános szabályai szerint képezhetnek egységet. Kizárólag a folytatólágosság megállapítása eredményezheti az adócsökkentések összegének egybefoglalását (BH2010.60).

A Btk.12.§ (2) bekezdése szerint folytatólágosan követi el a bűncselekményt az, aki ugyanolyan bűncselekményt, egységes elhatározással, azonos sértett sérelmére, rövid időközökben többször követ el.

A szóban forgó esetben a rövid időközönként történő elkövetést kellett vizsgálat alá vonni, mivel a folytatólágosság többi feltétele megállapítható volt. A törvény nem határozza meg a részselekmények közötti időtartam hosszát. A bírói gyakorlat szerint azonban a részselekmények közötti egy éves időmúlás a rövid időköznek nem felel meg.

A vádlott 2008. év június hó 2. napján, valamint 2009. év június hó 2. napján teljesítette a különadó, valamint a társasági adóbevallási kötelezettségét. Az elkövetési magatartások - a közöttük eltelt egyéves időtartam miatt - a másodfokú bíróság álláspontja szerint nem vonhatók a folytatólágosság egységébe.

A kifejtettekre figyelemmel a másodfokú bíróság a Somogy Megyei Főügyészség vádiratában, illetve fellebbezésében, valamint a fellebbviteli főügyészség átiratában írtakkal egyezően ezt az egységet a II., valamint a III. vádpont tekintetében megbontotta. A tényállás II. pontjában leírt cselekményeket 1 rb. a Btk.310.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő adócsalás büntettének (5.644.000 forint társasági adó megfizetésének elmulasztása 2008. évben), valamint 1 rb. a Btk.310.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés szerint minősülő adócsalás büntettének (1.414.000 forint külön adó megfizetésének elmulasztása 2008. évben) minősítette. A tényállás III. pontjában leírt cselekményeket 1 rb. a Btk.310.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés szerinti adócsalás büntettének (2007. évi 390.000 forint társasági adó megfizetésének elmulasztása), valamint 1 rb. a Btk.310.§ (1) bekezdésében meghatározott adócsalás vétségének (2007. évi 134.000 forint különadó megfizetésének elmulasztása) minősítette.

Az egyéb bűncselekmények minősítése megfelelt a büntető anyagi jogszabályoknak.

Hangsúlyozni szükséges, hogy a számvitel rendjét sértő bűncselekmény vonatkozásában a minősítés az ítélet tényállásának kiegészítése folytán vált helytállóvá. A következetes ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis a számvitel rendjének megsértése esetében önmagában a számviteli szabályszegés a bűncselekmény kísérletének megállapítására alkalmas. Befejezett bűncselekmény megvalósulásához az is szükséges, hogy egy megindult vizsgálat megghiúsuljon, vagy megnehezüljön a vádlotti magatartással összefüggésben. A szóban forgó ügyben ugyanez történt; az adóhatóság az ügyviteli hiányosságokkal érintett időszakot felölelő vizsgálatot folytatott le a vádlott gazdasági társaságánál és ennek eredményeként kötelezte adóhiány, késedelmi pótlék és adóbírság megfizetésére.

A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság alapvetően helyesen ismerte fel. További súlyosító körülményként kellett értékelni az általános forgalmi adóval összefüggésben megvalósított adócsalás folytatólagos elkövetését.

A Btk.83.§ (2) és (3) bekezdésében írt halmazati büntetés kiszabás alapja kettőtől tizenkét évig terjedő szabadságvesztés maradt a próbára bocsátás megszüntetése folytán bűnhalmazatba kerülő újabb bűncselekmények ellenére is.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a nyolcvanmillió forintot meghaladó adóhiányt, a folytatólagos elkövetést, a cselekmények többszörös halmazatát figyelembe véve, az elsőfokú bíróság által kiszabott 3 év szabadságvesztés nem alkalmas a Btk.37.§-ában megfogalmazott büntetési célok elérésére. A társadalomra nagy veszélyt jelentő, nagy gyakorisággal előforduló bűncselekményeket elkövető vádlottal szemben hosszabb tartamú

szabadságvesztés kiszabása indokolt, ezért a másodfokú bíróság a főbüntetés tartamát 4 évre súlyosbította.

A súlyosbítást célzó fellebbezés a fentiek szerint megalapozott volt.

Nem látott lehetőséget ugyanakkor a másodfokú bíróság a vagyonekbevitel alkalmazására. Amint erre a védő perbeszédében helytállóan utalt, a Btk. kommentárja szerint sincs lehetőség vagyonekbevitel megállapítására akkor, ha az adózás rendjét sértő bűncselekmények esetében a gazdasági társaságot az adóhatóság az adóhiány, a késedelmi kamat, illetve adóbírság megfizetésére kötelezte. A fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság a vagyonekbevitel alkalmazására nem látott törvényes lehetőséget.

A kifejtett szempontok alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének a korábbi próbára bocsátást kimondó rendelkezés felülvizsgálatát, a tényállás II. és III. pontjában írt bűncselekmények minősítését, valamint a főbüntetést érintő részében a Be.372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A vádlott a Be.381.§ (1) bekezdése alapján köteles a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére.

P é c s, 2011. október 7.

Dr.Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr.Halász Etelka s.k. előadó bíró, Dr.Tóth Sándor s.k. bíró

A Somogy Megyei Bíróság B.701/2010/41. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.II.174/2011/9. számú ítélete - az abban írt változtatásokkal - a 2011. évi október hó 7. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Krémer László s.k.
a tanács elnöke